

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2014 roku

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Jerzy Geisler (spr.)

Sędziowie: SA Bogusława Żuber

SA Jacek Nowicki

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2014 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku uprawnionego (...) **spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.**

przy uczestnictwie obowiązującego **K. H.**

o zabezpieczenie roszczenia

na skutek zażalenia obowiązującego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 1 lipca 2014 roku, sygn. akt: IX GCo 113/14

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

SSA B. Żuber SSA J. Geisler SSA J. Nowicki

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił zażalenie obowiązującego z dnia 19 maja 2014 roku na postanowienie z dnia 17 kwietnia 2014 roku w przedmiocie zabezpieczenia.

Uzasadniając rozstrzygnięcie Sąd I instancji wskazał, że zarządzeniem z dnia 23 maja 2014 roku, doręczonym w dniu 18 czerwca 2014 roku, pełnomocnik pozwanego został wezwany w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia zażalenia z dnia 19 maja 2014 roku – do usunięcia braków formalnych zażalenia poprzez złożenie pełnomocnictwa procesowego wraz z odpisem (i dodatkowo dowodem uiszczenia opłaty skarbowej), albowiem wbrew treści wymienionych w zażaleniu załączników, pełnomocnictwa nie dołączono do zażalenia.

Pomimo upływu określonego terminu pełnomocnik obowiązującego nie udzielił żadnej odpowiedzi, nie uzupełnił braków formalnych zażalenia.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył obowiązujący, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie. Skarżący podniósł, że przesyłka nie została mu doręczona.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie obowiązującego zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny dał wiarę twierdzeniom pełnomocnika obowiązanego, iż przesyłka, zawierająca wezwanie do uzupełnienia braków formalnych zażalenia, nie została mu skutecznie doręczona.

W stosunku do doręczenia tego wezwania zastosowany został tryb doręczenia zastępczego, o którym mowa w art. 139 § 1 k.p.c. Co prawda w aktach sprawy znajduje się zwrotne potwierdzenie doręczenia w/w pisma poprzez awizo, w oparciu o które Sąd Okręgowy uznał, iż zostało ono doręczone w sposób prawidłowy (k. 141), to jednak obowiązany w pismach z dnia 9 i 29 lipca 2014 roku (k. 156-162, 168-175) skutecznie wykazał, iż brak jest podstaw do przyjęcia skuteczności tego doręczenia. W myśl art. 139 § 1 k.p.c. w razie niemożności doręczenia w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających, pismo przesłane pocztą należy złożyć w placówce pocztowej operatora publicznego, a doręczane w inny sposób - w urzędzie właściwej gminy, umieszczając zawiadomienie o tym w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej. O skuteczności doręczenia poprzez awizo można mówić jedynie wówczas, gdy doręczyciel umieści w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej zawiadomienie o złożeniu w placówce pocztowej operatora publicznego pisma przesłanego pocztą, którego bezpośrednie doręczenie adresatowi nie było możliwe.

Doręczenie przewidziane w art. 139 § 1 k.p.c. oparte jest na domniemaniu, że pismo sądowe dotarło do rąk adresata i że w ten sposób doręczenie zostało dokonane prawidłowo. Domniemanie to jednak może być przez stronę obalone (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 1970 r., I PZ 53/70, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2002 r., I CKN 861/00).

Zdaniem Sądu Apelacyjnego skarżący obalił domniemanie skuteczności doręczenia mu zarządzenia z dnia 23 maja 2014 roku. Przedłożone przez obowiązanego kserokopie przesyłek pocztowych wskazują, iż jego pełnomocnik, w okresie pozostawienia przesyłki u operatora pocztowego, odbierał inną korespondencję sądową (w dniu 10 czerwca 2014 roku). Trudno zatem przyjąć, by nie odebrał również przesyłki w niniejszej sprawie, gdyby o niej wiedział.

Sąd Apelacyjny uznał zatem, iż wiarygodne są twierdzenia skarżącego o tym, że zawiadomienie o korespondencji nie zostało pozostawione pod adresem jego pełnomocnika w sposób właściwy..

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., uchylił zaskarżone postanowienie.

SSA B. Żuber SSA J. Geisler SSA j. Nowicki